

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ**

Έτος 1869

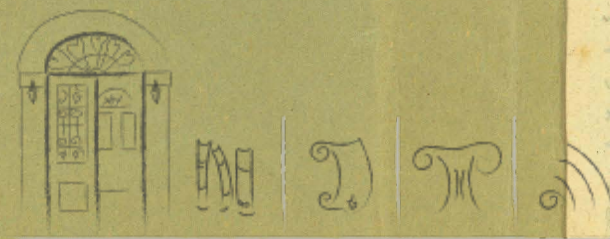
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΤΕΝΕΣ ΚΟΙΝΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κύριοι,

Κατά την πρώτην Ιουλίου παρόντος έτους προερχόμενος εξ Ιταλίας, επιβιβάσθεις εις τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λόυδ, εὔρον συνταξιδιώτην τὸν ἐνταῦθα Κύριον Πρόξενον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῆς συζύγου του εις τὴν πρώτην θέσιν. Φθάσας δὲ ἐνταῦθα εις τὰς 5 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 6 πρωϊνὴν μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν τοῦ πλοίου ἔμενον ἐν τῷ κοιτῶνί μου μέχρι τῆς 8. Ἀνέβην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀσκητῆς ὅπως ἤμουν καὶ με ἔνδυμα τοῦ δωματίου ἀπαντήσας ἐκεῖ τὸν Κύριον Α. Νανούσην, ὅστις ἐκράτει ἐν βιβλίον εις χεῖράς του με ἐχαιρέτησεν. Ἐγὼ ἀποτανθῆς πρὸς αὐτὸν τὸν ἐζήτησα ἐὰν ἔχει νομίσματα τοῦ Γεωργίου νὰ μοι δώσῃ· αὐτὸς δὲ μοι ἔδωκε 20 λεπτὰ ἤτοι ἐν δεκάλεπτον, ἐν πεντάλεπτον, ἐν δίλεπτον καὶ 3 λεπτὰ καὶ τῷ ἐπέστρεψα τὸ ἀντίτιμον εις 20 ἑκατοστὰ ἰταλικά. Με ἐρώτησεν ἀν θὰ διαμείνω ἐνταῦθα καὶ ποίας πατρίδος εἶμαι. Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην ὅτι ἀναχωρῶ αὐθημερὸν ὅπως καὶ τὸ εἰσητήριόν μου εἶναι μέχρι Τεργέστης. Δὲν μένετε ἐνταῦθα μοι ἀπάντησεν, ὅπως διασκεδάσετε τὴν ὥραιαν Κέρκυραν καὶ παρευρεθῆτε εις τὴν τελετὴν τοῦ Βαπτίσματος τοῦ δευτεροτόκου βασιλόπαιδος; Φίλε δὲν ἤμπορῶ, τῷ εἶπον, διότι τὰ πράγματά μου ἀνεχώρησαν εις Τεργέστην κατὰ λάθος καὶ ἐξ ἄλλου μέρους δὲν γνωρίζω ἐνταῦθα οὐδένα. Αὐτὸς δὲ ἐπανελάβε ἀν θέλω νὰ ἐξέλθω ὅπως με συνοδεύσῃ. Ἐδέχθην τὴν πρότασιν του, κατέβην εις τὸν θάλαμόν μου, ἐνδύθην ἀνέβην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὅπου εὔρον τὸν Νανούσην περιμένωντά με με ἓνα πατριώτην μου καὶ συνταξιδιώτην μου εις τὴν δευτέραν θέσιν, ὀνόματι Σκαναβᾶς. Ὁ δὲ Κ. Νανούσης τότε ἐπροσχάλεσε μίαν λέμβον με σημαίαν αὐστριακὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας μᾶς ἐσυνώδευσε μέχρι τῆς στερεᾶς. Ἀποτανθεὶς πρὸς ἐμὲ ὁ Νανούσης μοι εἶπεν ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ μοι δώσῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν, ἐὰν θέλω νὰ μείνω ἐνταῦθα τὸν εὐχαρίστησα διὰ τὴν καλοκαγαθίαν του, συνάμα δὲ τῷ εἶπον, πόθεν παραινόμενος μοι χωρηθῆναι τὴν προστασίαν του; Μοι ἀπάντησεν, ὅτι

ΙΑΚΩΒΑΤΤΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

είναι πατήρ των ξένων, όπως έλεγε, την προχθές απέρκασε διαβατικόν πρόσωπόν τι ένταυθα και τό περιέβαλψεν επί 15 ήμέρας εις τό Ξενοδοχείον του, άνευ πληρωμής· έδωσε δε και τά της όδοιπορίας του έξοδα και άνεχώρησε διά τό Μέλαν Όρος όπου διατελεί υπαπιστής του ήγεμόνος προσέθεσε δε και ότι έχει αυστηράς διατάγας παρά της Έταιρίας του, όπως διδει την μεγαλύτεραν συνδομην εις τους έπιβάτας, τους μη υπηκόους Έλληνας. Εγώ δε έρωτήσας, τί άποτελείτε υμεις εις την Έταιρίαν; Μοι άπήντησεν ότι είναι ο διευθυντής αυτής ένταυθα. Και τί αποβλέπει τω είπον, ή περιθαλψις εις τους μη Έλληνας. Αυτός δε μοι άπήντησεν, με σκωπτικόν γέλωτα . . . Αποβίβασθέντες δε εις την ξηράν προσελήθημεν υπ αυτού εις τό καφενείον κείμενον παρά τό Τσιλωνείον. Άλλ' εγώ άπεποιήθην και ευχαριστήσας αυτόν άπεχωρίσθην μείνας σύμφωνος μετ' αυτού ότι την μεσημβρίαν θέλομεν συναντηθῆ εις τό καφενείον Αρχάδιον. Εισελθών δε διά της Πύλης και ιδών επί μιας οίκιας του έξώστου Casa Mobiliata άνέβην εις αυτήν και εξήτησα έν δωμάτιον τό όποιον έσυμφώνησα άνά έν σελλήνιον την ήμέραν προπληρώσας έν τάλληρον αποφάσιςας να μείνω, πεισθείς υπό του Νανούση ότι τό εισητήριόν μου ισχύει επί ένα μήνα εισέτι, μέχρι της τελετής του Βαπτίσματος. Έντευθεν διευθύνθη άμέσως εις τόν Νχόν του Αγίου Σπυριδωνος μετά του πατριώτου μου, κατόπιν δε έπορεύθημεν εις την Πλατείαν ένθα αναβάντες επί όχηματος διευθύνθημεν μέχρι του Κανονίου και επανήλθομεν εις την πόλιν την 3 μ. μ. εις τό Ξενοδοχείον Bella Venezia όπου και έγευματίσαμεν. Κατά την 6 ώραν εξήλθομεν εις περίπατον και άπνητήσαμεν τόν Κ. Νανούση όστις μάς ήρώτησε που διευθυνόμεθα, εις τό Τηλεγραφείον τω άπήντησα· μάς ώδήγησεν εκεί ίνα τηλεγραφήσῃ ο πατριώτης μου εις Κωνσταντινούπολιν. Υπεχρεώσαμεν τόν Κ. Νανούση, όπως γράψῃ τό τηλεγράφημα Ιταλιστί αυτός δε υπεχρέωσε Ιουδαίον τινά παρευρεθέντα εκεί όστις και τό ηρμήνευσεν Ιταλιστί. Εξελθόντες του Τηλεγραφείου άπνητήσαμεν νέον τινά Ηπειρώτην μετερχόμενον ένταυθα τόν συνήγορον φίλον του συμπατριώτου μου, όστις μάς προσεκάλεσεν εις την οίκίαν του, δεχθέντος δε του πατριώτου μου την πρόσκλησιν εγώ άνεχώρησα μετά του Κ. Νανούση κατά την 8 ώραν μ. μ. όστις με ώδήγησεν εις έν Ζυθοπωλείον της Κυρίας Αριάνθης Ιταλίδος άπέναντι του Θεάτρου, ιδών δε τό μέρος του Ζυθοπωλείου στενώχωρον ένεκα του υπερβολικού κάσωνος και του πλήθους των έν αυτώ ευρισκομένων εξήτησα να εξέλθω προφασιζόμενος ότι πάποτε δεν συνειθίζω τόν ζυθον και ότι έχω ανάγκην να αναπνεύσω τόν καθαρόν άερα του Έλληνικού όρίζοντος. Ο Κ. Νανούσης με παρεκίνησε να μείνω, όπως θαναμάσω τά κάλλη της ώρας της Αριάνθης. Ενώ δε η-

μεις εξερχόμεθα, εφθασεν ο Κ. Κωνσταντίνος Μάλαμας και ο Κ. Σπυριδων Μέγκολας. Ιδών αυτούς ο Κ. Νανούσης, συστήσας προς εμε αυτούς, τόν μεν Κ. Μάλαμα ως μεγαλέμπορον της Άγγλιας, τόν δε Κ. Μέγκολα ως διευθυντήν του ένταυθα Ίγειονομείου, προσθέσας ότι ή μόνη του συναναστροφή είναι αυτοί της ύψηλής περιωπής πρόσωπα. Εξήλθομεν εις περίπατον και οι τέσσαρες όμοϋ εις την Πλατείαν. Ο Κ. Μάλαμας ήρχισε να σχολιάζῃ τάς πράξεις των Κυβερνήσεων, μοι εφάνη ως άλλο διπλωματικόν πρόσωπον της Άγγλιας. Άπαυδήσας εκ των μωρολογιών του εξήτησα να άναχωρήσω προτείνας εις αυτούς, ότι υπάγω να δειπνήσω. Αφίσας εις την Πλατείαν τόν Μέγκολα και Μάλαμα διευθυνόμεν εις τό Ξενοδοχείον Bella Venezia, ένθα και την μεσημβρίαν έγευματίσα, ίνα δειπνήσω. Ο Κ. Νανούσης με ήκολούθησε προτείνας να με διευθίη εις τό Ξενοδοχείον του όπου έχει διά τά αυστριακά ατιμόπλοια προσθέσας ότι είναι τό μονον Ξενοδοχείον έν Κερκυρά. Τόν ήκολούθησα εις τό Ξενοδοχείον «National» καθ' ην ώραν ο Ξενοδόχος όνόματι Δημήτριος ήτο άπόν. Παρουσιασθέντος προς την Κυρίαν και όμιλούντος μετ' αυτής ιδιαίτέρως του Νανούση, άστη πλησιάσασα με έδέχθη με όλον εκεινον τόν καλόν τρόπον, όστις χαρακτηρίζει μίαν αγαθήν Κυρίαν και άφ' ου εκάθισα παρά την τράπεζαν ο Κ. Νανούσης άνεχώρησε μέχρι του γραφείου του, παραγγείλας εις εμε να τόν περιμένω εκεί έως ότου επιστρέψῃ. Αφ' ου εδειπνήσα ο Κ. Νανούσης δεν εφάνη. Ζητήσας να πληρώσω τό δείπνον ή Κυρία ήρνήθη είπούσα μοι ότι έσυμφώνησε με τόν Κ. Νανούση να ερχώμεθα δις της ήμέρας να γευματίζωμεν έν τω αυτώ Ξενοδοχείω. Κατόπιν εξήλθον του Ξενοδοχείου συνοδευόμενος υπό τινος υπηρέτου μέχρι της Πλατείας, όπου άπλήντητα τόν Νανούση μετά του Μάλαμα, διήλθομεν την Πλατείαν μέχρι της 12 όποτε είπον εις τους Κυρίους τούτους ότι υπάγω να αναπαυθῶ, ών κεκοπιακώς εκ του ταξιδιού· ούτοι δε με έσυνώδευσαν μέχρι του καπνοπωλείου ή Μακεδονία· τό καπνοπωλείον τουτο μοι είπεν ο Κ. Μάλαμας είναι ιδιοκτησία μου, και δεν τό έχω δι' άλλον λόγον παρά μόνον διά να έχω καλόν καπνόν να καπνίζω, και μοι επρόσφερον αρκετόν διά να καπνίσω τό εσπέρας. Καλονοκτήσας τόν Μάλαμα διευθυνόμεν μετά του Κ. Νανούση εις τό δωμάτιόν μου. Καθ' όδον ούτος με απέστρεψε να υπάγω εις δωμάτιον τό όποιον είχαν ενοικιάσῃ την πρώτην και με ώδήγησεν εις τό οίκημα του Κ. Δ. Κονοφάου όντος συγγενους του, όπου ήθελον μείνη ευχαριστημένος και συστήσας με άνεχώρησε. Την πρώτην Κυριακήν ήλθεν ένταυθα υπηρέτης εκ μερους του Κ. Νανούση άνωπόδης κατ' ελεσόμενος όστις μοι έφερε δύο υποκάμισα· επειδή ήρώτησα αυτόν τί μοι τά κάλλη της ώρας της Αριάνθης μοι κλητήσεν, ο Κ. Νανούσης

ΙΑΚΩΒΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ 15ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχον μάθει τὸ ὄνομα τοῦ Νανούση. Μήπως εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἠρώτησα τὸν ὑπηρετὴν. Οὗτος δὲ μοι εἶπε, Ναί. Ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἤλθεν ὁ Νανούσης εἰς τὸ οἶκμά μου, καὶ ἐν ᾧ ἐρώτησα αὐτὸν τίνας ἔνεκα μοι ἐπεμψε τὰ ὑποκάμισα; μοι εἶπεν ὅτι μοι τὰ ἐπεμψε, διότι ἐφοδῆθη μήπως δὲν ἔχω καθαρά ἔνεκα τοῦ ταξειδίου. Ἀφου εὐχαρίστησα αὐτὸν διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώτησα διὰ τί ἔχει τόσον ἀκάθαρτον ὑπηρετὴν μοι εἶπεν ὅτι τῷ χρησιμεύει διὰ τοὺς ἵππους του καὶ ὄχημάτα, προσθέσας μοι ὅτι ὁσάκις θέλω εὐχαρίστως θέλει μοι προσφέρει τὸ ὄχημά του. Μετὰ ταῦτα ἔμαθον ὅτι ἦτο γυναικαδελφός του. Ἀκολούθως τὸν παρεκάλεσα νὰ φροντίσῃ ἵνα ἔρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν μου κουρεύς τις, ὅπως καὶ μοι ἐπεμψε. Ἀπελθὼν δὲ, μετὰ ἡμισεῖαν ὥραν ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ υἱοῦ του, Μάλαμα καὶ Μέγκολα καὶ εὐθὺς ἐξήλθομεν πάντες εἰς τὸν περίπατον μέχρι μεσημβρίας, ὁπότε ὁ μὲν Μέγκολας ἀφήσας ἡμᾶς ἐν τῇ πλατείᾳ ἀνεχώρησε, οἱ δὲ ἄλλοι μὲ συνώδευσαν μέχρι τῆς εισόδου τοῦ Ξενοδοχείου ὅπου τὸ ἑσπέρας εἶχον δειπνήσῃ καὶ ἐκεῖ ἀφ' οὗ μὲ ἀπεχαιρέτησαν ἀνέβην μόνος ἐγεύθην, ἐζήτησα νὰ ἀναχωρήσω ἀλλ' ὁ Ξενοδόχος μὲ ἐμπόδισε προτείνας με νὰ τὸν πληρώσω, διότι ὁ συστήσας με δὲν ἔχει τὰ πιστὰ οὔτε δι' ἓνα ὀβολόν. Ἐγὼ δὲ τῷ εἶπον ὅτι μὲ ἐσύστησεν ὁ ἔχων κατοχὴν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ. Ὁ Ξενοδόχος μὲ ἀπήντησε ἂν εἶσαι φρενοβλαθὴς σὲ συμπονῶ, εἰ δὲ πληρώσῃς με διότι πέρνω τὸ καπέλο σου· ἐγὼ δὲ ἐπλήρωσα καὶ ἀνεχώρησα. Κατὰ τὴν 6 ὥραν ἤλθεν ὁ Νανούσης εἰς τὸ οἶκμά μου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Μάλαμα καὶ Μέγκολα ὅπου, ἐξήλθομεν εἰς περίπατον μέχρι τοῦ Ἀνακτορίου Μου γeros Καθ' ὁδὸν ἰδιαιτέρως εἶπον εἰς τὸν Νανούση ἢ ὁ Κύριος τοῦ Ξενοδοχείου δὲν ἔχει τὰ πιστὰ πρὸς τὸν διευθυντὴν του, ἢ ὁ διευθυντὴς πρὸς τὸν Κύριόν του. Τῷ διηγήθην τὰ διατρέξοντα μετὰ τοῦ Ξενοδόχου καὶ ἐμοῦ καὶ τῷ ἔδειξα καὶ τὴν ἀποδείξιν τῆς πληρωμῆς. Ὁ Νανούσης ὠργίσθη ἐναντίον τοῦ Ξενοδόχου καὶ μοι εἶπεν ὅτι τὴν αὔριον μέλλει νὰ τὸν παύσῃ.

Τὴν αὔριον Δευτέραν διέταξα πρὸς τὸν Κονοφάον νὰ μὲ δίδῃ τὴν τροφήν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὴν ὅποιαν μοι παρεχώρησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· συντραπεζίται ὑπῆρξαν ὁ Νανούσης μετὰ τοῦ υἱοῦ του, ὁ Μάλαμας, ὁ πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Κρήτης κύριος Βελοδάκης, δις τῆς ἡμέρας, ἐγὼ δὲ δυσχερῶς τῆς παρὰ τοῦ Κονοφάου ἐζήτησα τὸν λογαριασμὸν καὶ ἐπλήρωσα διὰ τρεῖς ἡμέρας 65 φράγκα καὶ ἀξεχώρησα, ὅπως χάριν περιεργίας αὐτολαξεὶ καταθέτω τὴν ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ κυρίου Κονοφάου.

Ἰδοὺ· «Νὰ πληρώσῃ ὁ κύριος Γεώργιος Καλλιμάχης εἰς ἐμὲ τὸν Ἀημέτριον Κονοφάον διὰ τρεῖς ἡμέρας ὅπου ἔφαγε εἰς τὸ σπήτι.

» τοῦ ἐμοῦ Δημητρίου Κονοφάου φράγκα 65, δηλαδὴ Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Τετάρτην φεύγει, διότι ἐθύμωσα πῶς δὲν ἦτο ἔτοιμο τὸ ἔφαγτό τὸ μεσημέρη. Νὰ πληρώσῃ καὶ ἓνα ζευγάρι παντόφολες ασόλδια 65 εἰς ἐμὲ τὸν Δημήτριον Κονοφάον. Ἐπληρώθηκα τὴν 7 Ἰουλίου στὴν Κέρκυραν μέσα στὸ σπήτι μου.

«Δημήτριος Κονοφάος.»

Ἐνοικίασα ἔπειτα τὸ οἶκμα τῆς κυρίας Ἀσπασίας παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίας Βαρβάρας, δώδεκα δίστηλα κατὰ μῆνα προπληρωτέα. Ἡ Κυρία Ἀσπασία μὲ παρεκάλεσε ὅπως παραχωρήσω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς ἓνα ξένον, ὅς τις πρότερον ἐκατοικοῦσε διὰ τέσσαρας ἡμέρας τὸν προθάλαμόν μου, ἐγὼ δὲ εὐχαρίστως τὸ ἐδέχθην. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀφίξέως μου εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἤρχισε ἡ πελατεία μου νὰ λαμβάνη μέρος ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ὅπως καὶ εἰς τοῦ κυρίου Κονοφάου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀριθμὸς νύξθη φθάσας μέχρι 14 εἰς τὴν τραπέζην μου δις τῆς ἡμέρας.

Χάριν περιεργίας καταθέτω τὰ ὀνόματα τῶν πελατῶν μου.

1. Νανούσης.
2. Γιὸς αὐτοῦ.
3. Κωνσταντῖνος Μάλαμας.
4. Σπύρος Μέγκολας.
5. Κωνσταντῖνος Βελοδάκης.
6. Ἀμβρόσιος Ἀρχιμανδρίτης, ἀναμορφωτῆς τῆς δούλης Ἑλλάδος.
7. Παπᾶ Σκορδίλης.
8. Φώτιος Πολίτης. Οὗτος ἦναι περὶ τοῦ ὁποίου ἡ Κυρ. Ἀσπασία μ' ἐπερίκαλεσε νὰ τὸν ἀφήσω ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν μου.
9. Ἀναγνώστης.
10. Ἡ οἰκοδέσποινά μου.
11. Ἡ μήτηρ αὐτῆς.
- 12—13. Δύο θυγατέρας αὐτῆς.
14. Καὶ ὁ Πρίηκηψ Καλλιμάχης.

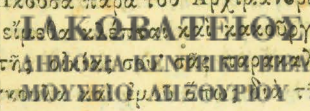
Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἤμην εὐχαριστημένος διὰ τὴν μεγάλην περιποίησιν, τὴν ὅποιαν μοι ἔκαμνεν ἡ κυρία. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐρώτησα τὸν ξένον εἰς τὸν ὅποιον παρεχώρησα τὸν προθάλαμόν μου, πόθεν εἶναι καὶ διὰ τί εὐρίσκεται ἐνταῦθα; αὐτὸς δὲ μοι ἐδιηγήθη ὅτι κατάγεται ἐκ Λαμίας καὶ ὅτι εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ ἐνταῦθα Ἀρχιερέως ἐλθὼν πρὸς ἐπισκεψίν του, ἔχων δύο μῆνας ἐνταῦθα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἴδῃ μέχρι τοῦ δε, διότι οἱ ἱερεῖς τὸν ἐμποδίζουν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον. Ἐγὼ δὲ χάριν φιλανθρωπίας τὴν ἐπαύριον εἶχον κάμει λόγον πρὸς τούτου εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ὅπως ὁμίλησεν τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ ἰδίου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀρχιερεὺς δὲν εἶχε κάμναι ἰδέαν ὅτι ὁ ἀδελφός του Ἀναστάσιος Πολίτης ἦτο

νομφευσμένος και ὅτι ἄφησε τέκνα και ἐξ ἄλλου μέρους ὁ παρουσιασθῆς Φώτιος Ἀναστασίου Πολίτου ἀνευ διαβατηρίου και βαπτιστικού, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐδίστασε νὰ τὸν κρατήσῃ πλησίον του. Μετ' ὀμίλησεν Ἰταλιστῆ, που posso prendere in mia casa uo uomo senza conoscerlo. — Κατόπιν μὲ εἶπεν, πηγαίνεται ἐκ μέρους μου εἰς τὸν Κ. Μπότσαρην και παρακαλέσατέ τον ἐκ μέρους μου, ὅπως φροντίσῃ και μάθῃ, ἐὰν ὁ ἀδελφός μου ὑπολογαγὸς τῆς φάλαγγος ἦτο νομφευσμένος και ἂν αὐτὸς εἶναι υἱὸς του, προσθέσας και τοῦτο, ἐὰν ἐσὺ θέλεις νὰ κάμῃς καλὸν πρὸς αὐτὸν κρατήσατέ τον εἰς τὸ οἰκημά σου μέχρις ὅτου πληροφορηθῶμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐγὼ χάριν τοῦ Ἀρχιερέως, χάριν φιλανθρωπίας εὐχαρίστως τὸν ἐδέχθην μείνας μετ' ἐμοῦ 25 ἡμέρας, παραχωρῶν πρὸς αὐτὸν τὰς καθημερινὰς του ἀνάγκας καθὼς και τὴν κάθε πρωτὴν ἠθέλαμεν δύο σελλήνια δι' ἐμὲ, τὸν Φώτιον Πολίτην και Σπυρίδωνα Νανούσην ἔξοδον διὰ τὸ θλασσίον λουτρὸν, διὰ νὰ συστήσω εἰς διάφορα ἐπίσημα πρόσωπα τὴν ὑπόθεσιν τῆς ταυτοτότητός του, ὅπως φροντίσωσι και φέρωσι τὸ βυπτιστικόν του ἐξώδευσα ὑπὲρ τὰς 400 δραχμὰς εὐρισκόμενος εἰσέτι εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κ. Ἀσπασίας, ἡμέραν τινα, ἀφ' οὗ ἐγευθην μὲ ὕλην τὴν πελατιάν μου, κενώσας ἀρκετὰς φιάλας οἴνου συγκερασμένου μὲ πάγον, διὰ τὸν ὅποιον εἶχον ἀνάγκην καθ' ἐκάστην δύο σελλήνια, διότι οἱ πελάται μου δὲν ἠδύναντο νὴ πίνωσι τὸν οἶνον ἀνευ πάγου, μετὰ τὸ γεῦμα ἀνῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου ὅπως ἀναπαυθῶ, ἀφήσας δύο ἄτομα ἐκ τοῦ πελατείου μου εἰς τὸν προθάλαμον, τὰ ὅποια ἐτόλμησαν νὰ παραβιάσωσιν τὴν ἀθῶαν μόνην εὐρισκομένην νέαν τῆς οἰκοδεσποίνης μου, ἥτις μὴ παραδεχθεῖσα και καθιβρίσασα αὐτοὺς τοὺς ἀπέβαλλεν τῆς οἰκίας. Κατόπιν δὲ ἠγέρθην ἐκ τοῦ ὕπνου και παρουσιασθεῖσα ἡ οἰκοδεσποινα πρὸς ἐμὲ μοὶ ἀνήγγειλε τὰ διατρέξαντα μετὰ τῶν κυρίων Κωνσταντίνου Μάλαμα και Ἐγὼ δὲ ἐξύβρισα αὐτὴν και ἐνεκολπώθην τὴν ὑπερασπισίν των μετὰ ζέσεως και σταθερότητος, και εἶπον εἰς τὴν κυρίαν ὅτι ἐγὼ ἀναχωρῶ ἐκ τῆς οἰκίας τῆς, ὅπερ και ἐπραξα. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ἀμβρόσιος ἐξῆλθεν και ἐνοικίασε δι' ἐμὲ τὸ οἰκίμα παρὰ τὴν Πλατειάν πληρώσας δι' αὐτὸ 14 τάλληρα κατὰ μῆνα. Τὴν αὐτὴν ὥραν εἶπα εἰς τὸν Φώτιον Πολίτην νὰ συνάξῃ τὰ πράγματά μου και μεταρῶν αὐτὰ εἰς τὸ νέον οἰκημα, ὅστις ἔφερεν ὀμοῦ και τὸ ἰδικόν του κιβώτιον. Εἰς τὸ ἴδιον οἰκημα ἐκατοικοῦσε ὁ κ. Σανόπουλος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις μὲ ἐπασκέρθη τὴν ἐπαύριον πρῶτας και ἐγὼ τὸ ἴδιον πρὸς αὐτόν.

Οἱ συνδαιτημόνες μου δὲν ἔπαυσαν νὰ λαμβάνουν τακτικὸν μέρος καθ' ἐκάστην εἰς τὴν τραπεζάν μου, ἀφαιρουμένων τοῦ Παπα Σχορδίλη και τοῦ Κ. Μιέγκουλα, οἱ ὅποιοι μὲ ἐπισκεπτόντο, πλὴν

εἰς τὴν τραπεζάν μου δὲν παρευρίσκοντο, ὅπως και ὁ τελευταῖος μὲ ἔκαμε παρατηρήσεις ὅτι τὸ θεωρεῖ πάντοι ἀνάμυστον νὰ λαμβάνουν καθημερινῶς μέρος τῆς τραπεζῆς μου, ὅπως μοὶ ἔλεγεν ὅτι αὐτοὶ πρέπει ὄντες ἐντόπιοι νὰ μὲ προσκαλοῦν αὐτοὶ εἰς τὴν τραπεζάν τους, και ὅχι ἐγὼ ὢν ξένος. Ἐσπέραν τινα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Γαρίτσῃς, ἡ σεβαστὴ Κυρία αὐταδέλφη τοῦ Ἀρχιερέως ἀπήντησε τὸν Φώτιον Πολίτην και ἔλαβε μεθ' ἐκυτῆς τοῦτον εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον. Τὴν ἐπαύριον ἦλθεν ὁ Φώτιος εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅστις μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ θεῖος του τῷ ἐπέτρεψε νὰ μείνῃ πλησίον του, και μὲ παρεκάλεσε νὰ τῷ δώσω 100 δραχμὰς πρὸς χρῆσιν ἐνδυμάτων ἀφῆσας εἰς ἐμὲ τὸν κιβώτιον του, διότι ἐσυστέλετο νὰ τὸ κομίσῃ κενὸν εἰς τοῦ θεῖου του και ἔπαυσε νὰ ἔρχεται πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ὁ δὲ Κ. Νανούσης μοὶ ἐπρότεινε νὰ ἐνδύσω τὸν υἱὸν του ὅπως παρουσιασθῆ εἰς τὰς ἐξετάσεις και λάβῃ τὸ δίπλωμά του. Καὶ ἐνδύσας αὐτὸν εἰς τὸν βάρπτην Μιχαὴλ ἐπλήρωσα δι' αὐτὰ δίστηλα 10. Ὁ δὲ Κ. Σανόπουλος ἰδὼν τὴν μεγάλην πελατιάν μου συνιστάμενην ἀπὸ πρόσωπα γνωστὰ πρὸς αὐτὸν μοὶ ἔκαμε παρατηρήσεις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς δέχωμαι εἰς τὸ οἰκημά μου και ἐξ ἄλλου μέρους ἔχων 15 δίστηλα εἰς τρία χαρτονομίσματα ἐπὶ τῆς ἐντὸς τοῦ δωματίου μου τραπεζῆς ἐξῆλθον ἀφῆσας τὸν υἱὸν τοῦ Νανούση και ἐπιστρέψας δὲν εὔρον πλέον αὐτά. Ἐκαμα λόγον περὶ τούτου ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἀμβρόσιον ὅς τις μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Νανούση τὰ ἔκλεψε. Κατόπιν δὲ εἶπεν εἰς τὸν Κ. Νανούση ὅτι ἐγὼ εἶπα ὅτι ὁ υἱὸς του εἶναι κλέπτης, καθὼς ὁ Νανούσης ἦλθεν εἰς τὸ οἰκημά μου ζητῶν νὰ υπερασπισθῆ τὸν υἱὸν του. Ἐγὼ δὲ τῷ εἶπον ὅτι μὲ ὑποχρῶνει τὰ μέγιστα νὰ ἤθελον παύσῃ νὰ μὲ πλησιάζουν, ὅπως και ἔπαυσαν ἐκτὸς τοῦ Μιέγκουλα, Βελουδάκη και Ἀρχιμανδρίτου. Ὁ Βελουδάκης ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Νικολάου κείμενον ἀπέναντι τῆς τραπεζῆς 61 δραχ. ὅπως ἔστειλα τὸν Μιέγκουλα και ἐπλήρωσεν αὐτὰς διὰ λογαριασμὸν μου. Τὰ δὲ χρήματα ὅμως ἦτον τοῦ Μιέγκουλα τὰ ὅποια κατόπιν τοῦ τὰ ἔδωσα. Τὸν Κ. Νανούσην ἔδωσα ἐν δακτυλίδιον, τὸ ὅποιον μοὶ τὸ ἐπρόσφερον ὁ Πρίγκηψ Ὀρτσίνης πρὸς ἐνθύμησίν του ὅπως τὸ διωρθώσῃ και τὸ κατεχράσθῃ. Εἶπον εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην τοῦτο, ὅστις εἶπεν εἰς τὸν Νανούσην και Μάλαμα ὅτι ἐγὼ ὄνειδισα ὡς κακούργου; και κλέπτας. Ὁ δὲ Μάλαμας μὰς ἔπεμψεν ἐπιστολήν μετὰ τοῦ ὑπρέτου του λέγων αὐτολεξεὶ οὕτω πως:

«Κύριε Γεώργιε Καλλιμάχη.»
 «Ἦκουσα παρὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἀμβροσίου ὅτι εἰπεται ὅτι εἶπες κλέπτης και κακούργου; και διὰ τοῦτο μὰς ἀπέβαλες εἰς τὴν ἰδιότητα κενῆς κερβανιῶσῃ ἰσχυρίματι τοῦ Νανούση τοῦ Μιέγκουλα.»

«γους σου, ἢ δὲ ἀλλέως σὲ προσκαλοῦμεν εἰς μονομαχίαν ἐντός
» 24 ὥρων καὶ πρὸς γινῶσιν σας.»

«Κωνσταντῖνος Μάλαμας.»

» 1869 τὴν 20 Ἰουλίου Κέρκυρα.»

Ἐγὼ δὲ ἅμα εἶδον τὴν γραφὴν ἐξηγηθῆναι, ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πα-
ραθύρου κάτωθεν τοῦ ὁποίου εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Ἐθνοφυλακῆς οὐ-
τοι εὐρίσκοντο καὶ πτύσας αὐτοὺς ἐφώνησα δεκάκις «κακοῦργοι,
κακοῦργοι.» Ὁ δὲ Κύριος Σανόπουλος ἀναγνώσας τὴν γραφὴν χωρὶς
τὴν θέλησίν μου, ἀντ' ἐμοῦ τοὺς κατεμήνυνε. Ἡ δὲ ἀρχὴ διὰ τὴν τε-
λετὴν τοῦ Βαπτίσματος δὲν τοὺς συνέλαβεν ἀμέσως. Τὸ ἴδιον ἐσπέ-
ρας ὁπότε ἐγὼ τοὺς εἶχον ὑβρίση ἀπὸ τὸ παράθυρον κατὰ τὴν 10
ὥραν μ. μ. ἐκρύφθησαν ὅπισθεν τοῦ οἰκῆματός μου—καὶ ἅμα μὲ
εἶδον ὤρμησαν ἐπάνω μου ὁ δὲ Κ. Μέγκολας εἰς τὸν ὁποῖον αἰέπο-
τε θὰ φέρω εὐγνωμοσύνην ἐκράτησε τὸν Μάλαμα ὅπως τὸν ἐμπο-
δίση ἀπὸ τὸν σκοπὸν του. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἢ ἀρχὴ τοὺς συνέ-
λαβε, κατέθεσαν ὅτι ἐγὼ ψευδῶς φέρω τὸ ὄνομα κλ. εὐρών καὶ φί-
λους τοῦ ποτηρίου ἀρκετοὺς ὅπως μεγαλύνουσι τὰ πράγματα καὶ
ἀντὶ νὰ φυλακισθῶσιν οὗτοι ἐφυλακίσθη ἐγὼ.

Τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς φυλακισέως μου μὲ εἶχεν ὁ Νανούσης πέμ-
ψη λογαριασμὸν ἐξ 22 ταλλήρων διὰ ἀνυπόστατον. Τὸ μόνον, ὅπερ
ἐγνώρισα παρὰ τοῦ Νανούση ἦτον μία φιάλη μεγάλη οἴνου ἀπέναν-
τι τῶσων δώρων, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τῷ ἐπρόσφερον, καὶ ὀλίγα ταχυ-
δρομικὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσε δι' ἐμέ. Ἐγὼ δὲ ὅπως ἀπαλλα-
χθῶ ἐπλήρωσα τὰ 22 τάλληρα λαθῶν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων μὲ ἐπροσκάλεσεν ὁ
Παπᾶ Σκορδίλης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ὅπως ἀκούσω τὴν
θεῖαν λειτουργίαν καὶ μετὰ τὴν λειτουργίαν ἀνέβημεν εἰς τὸ κελ-
λίον του ὅπως λάβωμεν τὸν καφέ συστήσας με πρὸς τὸν Κύριον
Πολυμέρην ὡς ἐπίτροπον τοῦ Ναοῦ ὡς καὶ εἰς γέροντά τινα πρῶην
Ἐπίτροπον, παρευρισκομένων τοῦ Ἱεροδ:αχόνου καὶ τοῦ ὑπρέτου
τοῦ ναοῦ ἐν οἷς ἐδιηγούμην τὰ ταξείδιά μου χωρὶς καὶ ὁ Κ. Πο-
λυμέρης νὰ μὲ ἐρωτήσῃ πῶς ὀνομάζομαι. Ἀφ' οὗ ἐσηκώθη νὰ ἀ-
ναχωρήσω μοι ἔτεινε τὴν δεξιάν του προτείνας μοι ὅτι ἐπιθυμῶ
τὴν φιλίαν μου καὶ ὅτι θὰ ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψίν μου καὶ ἀποχαι-
ρετίσας αὐτοὺς ἀπῆλθον. Τὴν ἐπαύριον μηνύσας με διὰ τοῦ Πασᾶ
Σκορδίλη ὅτι θὰ ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψίν μου καὶ τὸν ἐδέχθη ἐύχα-
ρίστως τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως του ταύτης ἀπαν-
τήσας αὐτὸν πρὸ μεσημβρίας ἐντός τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδανος
καθ' ἣν ὥραν ἠσπάζετο τὸν Ἅγιον ἄνοικτῆς τῆς λάρνακος οἰκο-
γένειά τις ἐκ Κεφαλληνίας, εἰσῆλθα μετ' αὐτοῦ ὅπως καὶ ἡμεῖς
ἀσπασθῶμεν. Μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐξήλθωμεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ μοι
ἐπρότεινεν ἵνα μεταβῶμεν εἰς τὴν οἰκίαν του χάριτι ἐπισκέψεως

ὅπερ κατ' ἐπραξά. Εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκόν του, μὲ ἐσύστησε πρὸς
τὴν εὐγενῆ κυρίαν του, διηγηθῆς διάφορα εὐρωπαϊκὰ πράγματα.
Μοὶ ἐπρόσφερε κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν τῆς Τουρκίας γλυκὸ ἀπὸ Λε-
μονάκια, καφέ, καὶ ῥακί. Ἐμὲ δὲ μὲ ἤρεσαν τὰ λεμονάκια ὅπως ὁ
ἴδιος μὲ ἐβίασε καὶ ἐπῆρα τρεῖς, κατόπιν ἐκάθισα εἰς τὸ κλειδο-
κύμβαλον καὶ ἐπαίξα ὑπὲρ τὴν ἡμισείαν ὥραν, ὅπως εὐχαριστήσω
αὐτοὺς, τοὺς ὁποῖους καὶ ἀποχαιρετήσας ἀνεχώρησα πρὸς τὸ ἐσ-
πέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας μὲ ἐπεμψεν ἕνα ἀγγεῖον μεγάλον γεμά-
τον ἀπὸ λιμωνάκια. Τὴν ἐπαύριον δὲ ἡ μήτηρ μου μὲ ἐπεμψεν ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως Χαβιᾶρι, Λουκούμια καὶ καπνὸν, ἀμέσως
δὲ ἐπεμψα πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρην ἕνα ἀγγεῖον ἀπὸ Χαβιᾶρι, τρία
κιβώτια Λουκούμια καὶ καπνὸ. Ἀπὸ τὸν Κ. Πολυμέρην μέχρι τοῦ
Παπᾶ Σκορδίλη ἐντός τῆς πόλεως καὶ Γαρίτσας ἐφυλαδῶρησα χα-
βιᾶρι λουκούμια καὶ καπνὸ ὑπὲρ τὰ τριάκοντα πρόσωπα καὶ τε-
λειώσας τὸ Χαβιᾶρι ἐβιάσθη νὰ ἀγοράσω ἐνταῦθα τέσσαρας τε-
νεκέδες ἀπὸ αὐτὸ ἐπειδὴ ὑπεσχέθη εἰς διάφορα πρόσωπα, πλη-
ρῶσας διὰ τοὺς τέσσαρας τενεκέδες 12 τάλληρα, μείνας ὑπόλοιπον
18 δραχμάς εἰς τὸν παντοπόλην. Ὁ δὲ Κ. Πολυμέρης εὐχαριστήθη
νὰ μὲ πέμψῃ καὶ δευτέραν φορὰν λαιμωνάκια καὶ νὰ μὲ ἐπισκέ-
πεται τετράκις καὶ πεντάκις τῆς ἡμέρας φιλοδωρῶν με πάντοτε
μὲ φιλικούς λόγους. Ἡμέραν τινα εὐρεθῆς εἰς τὴν οἰκίαν μου καθ' ἣν
ὥραν εὐρισκόμην μετὰ τοῦ πλοιάρχου Ὁθωμανοῦ καὶ ἀντιπρέσβειος
ἦλθεν ὁ Κ. Πολυμέρης, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τράπεζαν παρακαλῶν
με νὰ τὸν συστήσω πρὸς αὐτοὺς, ὅπως αὐτοὶ τὸν συστήσουν εἰς
Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ἐπι-
τύχῃ νὰ λάβῃ τὸ Ὁθωμανικὸν Προξενεῖον ἐνταῦθα ἐγὼ ἐγέλασα,
ὁ δὲ μὲ ἐβίασε νὰ τὸν συστήσω, ὅπως καὶ τὸν ἐσύστησα πρὸς αὐ-
τοὺς ὡς πολίτην εὐκατάστατον χαίροντα ὑπόληψιν, μετὰ τὸ τέλος
τοῦ γεύματος ἀνεχώρησαν. Ὁ Κ. Πολυμέρης, μὲ ἐπρότεινεν, ὁπό-
τε ἤθελον μεταβῆ εἰς τὸ πλοῖον νὰ περιλάβω καὶ αὐτὸν ὁμοῦ χά-
ριν διασκεδάσεως καὶ οὕτω τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπεμψεν ὁ πλοῖ-
αρχος μίαν λέμβον περιμένουσαν ὑπὸ τὰ Ἀνάτορα ὅπως μὲ με-
ταφέρῃ εἰς τὸ πλοῖον. Ἐγραψα τότε πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρην ἕαν
ἔχῃ εὐχαρίστειν νὰ μὲ συνοδεύσῃ ὅπως μὲ παρεκάλεσε. Οὗτος
ἦλθεν, μετεβιβάσθημεν εἰς τὸ πλοῖον ὁμοῦ. Ἀφ' οὗ ἐγεθῆμεν καὶ
ἐτοιμάσθημεν νὰ ἐξέλθωμεν ὁ κ. Πολυμέρης μὲ μισὴ λέξιν γαλλι-
κὴν ἐπροσκάλεσε τὸν Πλοίαρχον καὶ τὸν διερμηνέα, ὅπως τὴν ἐπο-
μένην μεταβῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς ἐπίσκεψίν οἱ Ὁθωμανοὶ
τῷ ὑπεσχέθησαν, καὶ οὕτως ἐξήλθωμεν, ἀφ' οὗ ἐγὼ ἐδώρησα πρὸς
τοὺς ναύτας τῆς λέμβου ἕν δίστηλον. Πρὸς τὰς 6 τῆς ἰδίας ἡμέ-
ρας ἦλθεν ὁ πλοίαρχος μετὰ τριῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ οἰκῆμά
μου, προτείνας με ὅπως ἐπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Πολυμέ-
ρου.

ρη. Εγώ δε πληρώσας ἐν ἔχημα δύο δίστυλα ἐξ ἰδίων μου μετέβην μετ' αὐτῶν τῶν τριῶν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔνθα ἤθρομεν τὸν Κ. Πολυμέρη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου περιμένοντάς ἡμᾶς. Ἐκατέβη εἰς τὴν θύραν, μᾶς ἐσυνώδευσε, ἀνέβημεν. Παρουσιάσθη ἡ κυρία του μᾶς ἐπρόσφερε γλυκὸν, καφέ. καὶ διάφορα ἀγγλικά ποτά. Οἱ Ὄθωμανοὶ ὡς καὶ εἰς τοῦ Κ. Πολυμέρη ἔπιον οὐκ ὀλίγον ὥστε σχεδὸν ἐμέθυσαν. Τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Κ. Πολυμέρης μὲ ἐπρόσφερε ἐμπροσθεν τῶν Ὄθωμανῶν ἐν δακτυλίδιον μὲ στοιχεῖα Τουρκικά, δὲν τὸ ἐδέχθη ἐυχαριστήσας αὐτόν. Οἱ δὲ Ὄθωμανοὶ λαβόντες τὸ δακτυλίδιον τὸ ἐπάτησαν εἰς τὸν χάοτην μὲ τὴν μελάνην. Ἀφ' οὗ εἶδον γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Προφήτου Μωάμεθ ἀρκούντως ἐυχαριστήθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Πολυμέρη, καθὼς τὴν ἐπρόσφερον 10 Ἀγγλικὰς λίρας, ὅπως τὸ περιλάβωσι. Αὐτὸς ἀπεκρίθη ὅτι τὸ προσφέρει πρὸς τὸν Κ. Καλλιμάχην. Κατόπιν μᾶς ἐπροσκάλεσε ὅπως περιέλθωμεν τὸ οἶκμά του. Εἰσῆλθομεν ἐντὸς τοῦ γραφείου του, ὅπου ἐκρέματο ἡ εἰκὼν τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἰδόντες οἱ Ὄθωμανοὶ αὐτὴν ἐξεπλάησαν, δίδοντες πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρη διάφορα ἐγκώμια, ὅτι εἶναι ὅλος Ὄθωμανός, ὥστε ὁ πλοίαρχος ἀγκαλιασθεὶς αὐτὸν καὶ ἀσπασθεὶς μυριάκις τὸν ἐκάλεσε ἀδελφόν, καὶ ἀποτανήσας πρὸς ἐμὲ ἐπιπληκτικῶς μοι εἶπεν ὅτι εἶμαι ἀχάριστος ἀφ' οὗ γινώριζον προηγουμένως τὸν Κ. Πολυμέρη, τοιοῦτον πιστὸν εἰς τοὺς Ὄθωμανοὺς καὶ φίλον τοῦ Προφήτου, διότι ἔφερε τὸ δακτυλίδιον ἐπὶ τοῦ γήθους του πῶς δὲν τὸν ἐσύστησε πρὸς αὐτούς. Ὁ Πλοίαρχος ἔδωκε τὴν δεξιάν του πρὸς αὐτὸν πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν θεωρεῖ ὡς ἀδελφόν καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβῃ τὸ ἐνταῦθα Προξενεῖον. Ἐπειτα ἀποτανήσας πρὸς τὴν κυρίαν τὴν προσεκάλεσε εἰς ἀντεπίσκεψιν τοῦ πλοίου ἧτις καὶ τὸ ἐδέχθη. Τέλος ἀπῆλθον τῆς οἰκίας. Τὴν ἐπιούσαν ὁ πλοίαρχος ἔπεμψε μίαν λέμβον εἰς τὸ Ἰγιονομεῖον μὲ δύο ἀξιωματικούς καὶ ἐσυνώδευσαν εἰς τὸν πλοῖον τὸν Κ. Πολυμέρη, τὴν κυρίαν του καὶ φίλην τινὰ τῆς κυρίας. Μετὰ δὲ δύο ὥρας ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὁ πλοίαρχος ἔπεμψεν ἕνα ἀξιωματικὸν φέροντα ἕνα γραμματίον τουρκιστὶ λέγων οὕτω πως δι' Ὄθωμανικῶν χαρακτήρων.

«Τσελεπῆ, τὸν γαλβαριόρουμ, γεμεντὲ καντὰ μπουγαρατζά-
 «ξίμ, Μπουνιμ, μπουργιούμ καντὰς, Γγ. Γκελμὸς τουρτσελμπιμέζ,
 «Μπούιρουμ, τερζεμανλίε Νερέσεν μπιζέ. «Καπετάν»

— Διπλαρῆ —

«Κύριε, σὰς παρακαλῶ πολὺ, ὅπως λάβετε τὸν κόπον καὶ ἐλ-
 «θετε μέχρι τοῦ πλοίου, διότι ἦλθεν ὁ καλὸς μου ἀδελφός καὶ δὲν
 «γινώριζω νὰ τὸν διημιλήσω, ὅπως κάμετε τὸν διορηγνητικὴν μετα-
 «ξὺ μᾶς. Ἰγιογιάντε. «Ὁ Πλοίαρχος»

Εγώ δε μετέβην εἰς τὸ πλοῖον ὅπου ἐμείναμεν μέχρι ἐσπέρας, τοῦ πληρώματος περιποιηθέντος τὸν Πολυμέρη ὡς ἄλλον αὐτοκράτορα. Τέλος ἐξῆλθον μέχρι τῶν ἀνακτόρων, ὁ Κ. Πολυμέρης ἀφ' οὗ εἶδε ὅτι τὴν πρώτην φοράν ἐφιλοδώρησα τοὺς ναύτας, φιλοτιμηθεὶς τοὺς ἐφιλοδώρησε τότε αὐτὸς δώσας 6 ἑβαλοὺς ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἐμπύδισα δώσας ἐξ ἰδίων μου ἕνα τραπέζοχαρτον 5 ταλλήρων τυχὼν δὲ ἐκεῖ ὁ διευθυντὴς τῶν θαλασσίων λουτρῶν μὲ παρετήρησεν ὅτι τοῖς ἔδωσα πολλά. Ἦλθον εἰς τὸ οἰκτῆρά μου ἔνθα δειπνήσαντες ἐμείναμεν μέχρι τῶν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον συνοδεύσας αὐτοὺς κατόπιν μέχρι τῆς οἰκίας του. Τὴν ἐπομένην ὁ Πλοίαρχος ἔστειλε πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρη μίαν κόφην ἐλαιαίς, παξιμάδη καὶ ὕδωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν ὑποσχασίν του. Τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως ἔλαβον χρηματικὴν ἀνάγκην καὶ παρουσιασθεὶς πρῶτον εἰς τὴν ἐνταῦθα τραπέζαν ζητήσας ἀνδιὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπιθυμῶ νὰ μὲ πιστώσῃ, ὁ διευθυντὴς ἠρήθη ζητήσας με δευτέραν ὑπογραφήν. Διευθύνθη τότε εἰς τὸν Κ. Πολυμέρη καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὸν εἶποι ἡ ὑπηρετρία μοι εἶπεν ὅτι ἐξῆλθε καὶ τὴν παρεκάλεσα νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸ οἶκμά μου εἰς τὸ ὅποιον πρὶν φθάσω τὸν εὐρον ἐντὸς. Ἀφ' οὗ πρῶτον μοι ἔκαμε τοὺς συνήθεις χαιρετισμούς, τῷ ἐζήτησα τὴν ὑπογραφήν του, ὅς τις μοι ἀπήντησεν ἐπανειλημένως ἐυχαρίστως, ἐυχαρίστως. Ἐν ᾧ συνέτακτον τὸ διπλόλογον ἰδὼν ὁ Πολυμέρης ὅτι ἔγραφα μόνον 80 τάλληρα μὲ προσέτρεψε νὰ γράψω 500 ἢ 400 ἢ τοῦλάχιστον 300 τάλληρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγὼ τῷ εἶπον ὅτι τὸσω μόνον ἔχω ἀνάγκην μοι εἶπεν νὰ γράψω 82 ὅπως πληρωθῇ ἐκ τῶν δύο ὁ τόκος αὐτῶν καὶ οὕτω ἐπραξά. Τὴν ἐπιούσαν συναντηθέντες ἐν τῇ τελετῇ τοῦ βαπτίσματος, τὴν ἐσπέραν συνοδειπνήσαμεν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὅπου διέμενε μέχρι τῆς 12 διασκεδάζων τὴν φωτοχυσίαν. Τὸ δὲ πρῶτ' ἔστειλε τὸν ὑπηρετὴν του φέρων εἰς ἐμὲ τὰ σεβάσματα τοῦ κυρίου του καὶ ἀν' ἡ ὑγία μου ἔχει καλῶς. Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας συντήθημεν πάλιν ἐν τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις Βασιλικῷ χορῷ ἔνθα ἐμείναμεν μέχρι πρωίας.

Ταῦτα διέτρεξαν μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ Πολυμέρη τὰ ὅποια δημοσιεύω καθαρὰ παντὸς ψεύδους, ἀνευ πάθους καὶ μίσους, χάριν δὲ περιεργείας τῆς εὐαγώγου Κερκυραϊκῆς Κοινωνίας.

Τὰ ἐν τῇ Φυλακῇ.

Συλληθηθῆς τὰς 26 ἡμέραν Σαββάτου ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς ὡς ὁ μεταλλεὸς καὶ ὕψος καὶ μὲ ἔρριψαν εἰς ἐν τριμερῶν τῶν ἐν τῇ **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΩΣ** φυλακῇ ἐπι 8 ἡμέρας ἀνευ ὕδατος καὶ τροφῆς ἀπεράσισα νὰ ἀποθάνω. Πρὸς

τούτο φέρω μάρτυρα τὸν εὐγενῆ νέον Κ. Πολίτην Γραμματέα τῆς Ἀνακρίσεως, ὅς τις εἰσελθὼν ἐν τῇ φυλακῇ με παρακάλεσε ἀδελφικῶς ὅπως λάβω ὀλίγον καφέ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκυριεύθη ὑπὸ νευραλγίας ἦλθεν ἰατρός τις χάριν περιεργείας μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ τοῦ ὁποίου παρασιωπῶ τὸ ὄνομα καὶ ἐγνωμοδότησεν ὅτι δὲν πάσχω. Ἀπελπισθεὶς δὲ πάλιν ἐκ τούτου τὸ ἐσπέρας ἀπεφάσισα νὰ αὐτοχειριασθῶ, καὶ λαβὼν βελόνην ἐκ τοῦ φορηματός μου ἐκέντησα τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τοῦ βραχίονος συμφιλακισμένος τις ἰδὼν με προσεκάλεσεν εἰς βοήθειαν τὸν Ἀρχιφύλακα ὅς τις με ἐμπόδισε νὰ πράξω τὸ στυγερόν τούτο ἔγκλημα. Ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς φυλακίσεως μοι ἐγένετο σειρά ἐπισκέψεων χωρὶς νὰ λάβω παρ' οὐδενὸς βοήθειάν τινα ἢ παραμυθητικὸν λόγον· ἀλλ' ἀπλῶς ἤρχοντο χάριν περιεργείας. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτομένων με διεκρίθη ὑπολοχαγός τις τοῦ πυροβολικοῦ ὅς τις με ἐφιλοδώρησεν ἀρκετοὺς λόγους ἐνθαυρύνσεως. Μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεώς του, ἀπολέσας ὀλοσχερῶς τὴν ἐλπίδα, ἤτις πανταχόθεν μοῦ ἀφηρπάσθη, ἐνεθυμήθην τὸν ὑπολοχαγὸν ἔγραψα πρὸς αὐτὸν τὰ ἑξῆς.

«Κύριε Ὑπολοχαγέ.

«Ζητῶν τὴν συγγνώμην σας διὰ τὰς ἐν ἀρχῇ ὑποναΐας μου, τὰς ὁποίας θέλω διερμηνεύσῃ ὑμῖν βραδύτερον. Καὶ τότε, εἶμαι βέβαιος δὲν θὰ δυσκολευθῆτε νὰ με κάμετε νὰ ἐρυθριάσω δι' αὐτάς. Ἐγίαινετε!»

«Αὐριον τὸ ἐσπέρας παρακαλῶ θερμῶς ὅπως εὐαρεστηθεῖται νὰ «σᾶς εἰδῶ ἐνταῦθα.»

«Γεώργιος Καλλιμάχης.»

Εἰς ἐμὲ ἦτο ἐμποδισμένος νὰ μὴ στείλω ἐπιστολὴν δι' οὐδενά, ἀλλ' ὁ ἐπιστάτης καυχώμενος ὅτι ἔχει κλειδομένον εἰς τὸ ἀναγκάσιον τὸν Πρίγκηπα Καλλιμάχην ἔφερε τινὰς φίλους του ὅπως με ἐπισκεφθῶσιν χάριν διασκεδάσεως καὶ οὕτω δι' αὐτῶν ἔστειλα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ὑπολοχαγόν, ὅς τις ἔλαβε τὴν καλοσύνην καὶ με ἐπισκέφθη. Με παρηγόρησε, με ἐνεθάρρυνε, μοι ἀνέφερε διάφορα ἱστορικὰ πρὸς παράδειγμα, καὶ ἐρωτήσας με ἐὰν θέλω τι τὸν ἀπήντησα ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ μοι στείλῃ τινὰ βιβλία καὶ χαιρετήσας με ἀπῆλθε πέμψας τὴν ἐπιούσαν τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα φυλακισμένοις τις διὰ τοῦ ἐπιστάτου ἐμπόδισε νὰ τὰ λάβω.

Παραλείπω τὴν περιττολογίαν ἐπιφυλαττόμενος ἅμα μεταβῶ εἰς Τεργέστην νὰ ἐκδόσω τὰ ἀπόκρυφα τῶν φυλακῶν ἢ τὰ ἀδικήματα τὰ ἐκεῖ γινόμενα.

Προσθέτω δὲ μόνον δύο λέξεις, ὅπως πεισθῆ τὸ κοινὸν τι ὑποφέρει ἄνθρωπος ἀπροστάτευτος καὶ ἄνευ χρημάτων ἐν τῇ φυλακῇ. Πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ Κ. Ἐπιστάτου με ἐκλείδωσαν εἰς τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἦτο ἄλλοτε ὁ ἀποκεφαλισθὴς Μιχαῆλ. Αὐστρηρὰ δια-

ταγῇ εἰς τοὺς ὑπηρετάς νὰ μὴ με πλησιάσῃ κανεὶς ἀλλὰ νὰ με ἀφήσουν ν' ἀποθάνω. Ἀπὸ 10 ἕως 13 ἡμέρας ἀνοιγεν ὁ κλειδοῦχος ὅπως βγάνωσι τὸ ἀναγκάσιον. Τὸ παράθυρον ἦτο ὑψηλὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἀναστήματος ἀνθρώπου. Με μεγάλην δυσκολίαν ἤδυνά μιν νὰ ἀναβῶ ἐπὶ τοῦ παραθύρου. Τὰ σύρματα διπλὰ αἰ κιγκλίδες μικρόταται. Ἔνεκα τῆς ταλαιπωρίας μόλις ἐκρατοῦμην εἰς τοὺς πόδας. Τὸ παράθυρον δὲν μοι ἐσυγχωρεῖτο νὰ τὸ κλείσω τὸ ἐσπέρας ἀσθενῆς ὢν. Οἱ ὑπηρεταὶ συνεννοημένοι μετὰ τοῦ κλειδοῦχου καὶ ἐπιστάτου ἐκάστην ἐσπέραν ἐλάμβαναν τὸν μεγαλλήτερον σταυρόν. Ἀφ' οὗ κατ' ἀρχὰς τοὺς παρεκάλουν χάριν φιλανθρωπίας νὰ με ἀφήσουν συμπονούντες τὴν ταλαιπωρίαν μου, οὐδεμίαν συμπάθειαν ἐλάμβανον πρὸς ἐμὲ. Τέλος ἤρχιζον νὰ κραυγάζω, καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ Ἀρχιφύλαξ τῷ ἔλεγεν ὁ κλειδοῦχος σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς ὅτι εἶμαι φρενολαθής, ὥστε πολλοὶ τῶν ἀρχιφυλάκων ἔκαμον λόγον νὰ με ὑπάγωσιν εἰς τὸ Φρενοκομεῖον· ὁ ἔβολος μόνον τῆς ἡμέρας μοι ἐχορήγει ἡ Κυβέρνησις δι' ἄρτον, καπνὸν, καφέ, πλύσιμον καὶ λοιπὰ ἑκάστην πρωΐαν παρεκάλουν τοὺς ὑπηρετάς ὢν ἀσθενῆς νὰ μοι φέρωσι δύο ἔβολους ζωμὸν, ἀντὶ δὲ ζωμοῦ μοι ἔφερον πιπέρη κόκκινον καὶ κρεμύδια· τὴν ἐπομένην ἀντὶ ζωμοῦ πάλιν μοι ἔφερον ἀλμυροσαρδέλες καὶ pomodoro. Τὴν τρίτην τρομερὰ διαταγῇ νὰ μὴ με πλησιάσῃ κανεὶς. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐδεὶς με ἐπλησίασε, οὐδὲ ἔβολὸν μοι ἔδωσαν, οὔτε ἄρτον, οὔτε ὕδωρ οὔτε τίποτε, τὸ ὕδωρ μοι ἔδιδον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τὰ σύρματα τοῦ παραθύρου με τὸ φλετζάνι τοῦ καφέ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὢν μετὰ τὰς τρεῖς σκληρὰς ταύτας ἡμέρας ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλειδοῦχου κατὰ μεσημβρίαν ἰδὼν ἐκ τοῦ παραθύρου χωρικὸν τινα κατὰ τύχην διαβαίνοντα ἐκείθεν τὸν παρεκάλεσα νὰ κάμῃ τὴν ἐλεημοσύνην νὰ μοι φέρῃ ὀλίγον ζωμὸν πρὸς ἀναψυχὴν μου. Ἐκεῖνος συγκινηθεὶς μοι ἐζήτησε ἀγγεῖον. Ἐγὼ δὲ μὴ ἔχων ἐπλυνα τὸ οὐροδοχεῖον μου καὶ τοῦ τὸ ἔδωσα. Καὶ λαβὼν τούτο ἐκεῖνος πλύνας αὐτὸ μετ' ὀλίγον μοι ἔφερον ἐντὸς αὐτοῦ τὸν ζωμὸν καὶ τὸν ἔγευθην.

Φέρω εἰς μαρτυρίαν τούτου τὸν εὐγενῆ νέον Κ. Παπαγιαννόπουλον, καὶ Παπαδόπουλον λοχίας τοῦ 8.ου πεζικοῦ τάγματος οἱ ὁποῖοι με εἶδον μίαν ἄλλην ἡμέραν νὰ μοι προσφέρῃ ὁ Κ. Νίκος ὀλίγον ζωμὸν, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀγγεῖον ὄν μέγα δὲν εἰσῆρχετο διὰ τῶν κιγκλίδων διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκράτουν τὸ ἀγγεῖον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς δίκην κοχλιαρίου ἤντλου καὶ ἐπινον τὸν ζωμὸν. Βλέπωντες λοιπὸν οὕτω τὴν ἐλειεινὴν θέσιν μου, τὴν ἀδυναμίαν, ἔκαμον εἰς τὸν κλειδοῦχον μικρὰς παρατηρήσεις. Μοι ἔφερον φορέματα καὶ ἰδὼν κλειδοῦχος με ἔδωσαν ἰδίῳ τὶ τὰ ζωφία με περιεκάλυψαν καὶ ἀπῆλθε, διότι ἐπὶ πέντε μῆνας ἐφόρου τὸ αὐτὸ ὕ-

πυκνίσιον. Ποσάκις παρεκάλεσα τὸν Ἐπιστάτην, ὅπως μείνας
δλόκληρον ἡμέραν ἐπὶ τῆς κλίνης δώσω τὸ υποκάμισόν μου νὰ μοὶ
τὸ πλύνουν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν ἐξ ὀβολῶν, οὓς ἐλάμβανον καθ' ἑ-
κάστην!!! ἀλλὰ πώποτε εἰσηκούσθη.

Εὐγνωμονῶ πρὸς τὸν εὐγενῆ στρατὸν τῆς Κερκύρας. Ζήτω ὁ
εὐγενῆς στρατός.

Δὲν ἤλθεν Ἀρχιφύλαξ ὅστις νὰ μὴ λάβῃ μέρος τῶν δεινῶν μου
καὶ νὰ μὲ προσφέρῃ τι.

Στρατιώτης τις ἀπλοῦς ἔχων μίαν δεκάραν εἰς δέκα κόμβους
δεμένην καὶ τὴν ἐπρόσφερε πρὸς ἐμέ.

Μόνος ὁ Κ. Δαγάλης ἐφέρθη κακῶς πρὸς ἐμὲ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐ-
πὶ τέσσαρας μῆνας τὸ μαρτύριόν μου.

Τέλος ἂν καὶ οὐδέποτε ἐχόρευσα, ἐν ταῖς φυλακαῖς ὅμως ἠναγ-
κάσθη πολλάκις νὰ χωρεύσω ἐπὶ ἀπειλῇ μαστιγώσεως ὑπὸ τῶν
ἐκεῖ κχούργων. Εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅμως οὐδέποτε ἐδικαιολογή-
θην, διότι ἦτο δυσμενῆς πρὸς ἐμέ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων φέρω μάρτυρας τὸν Ἀντεισαγγελέα καὶ
Κ. Μιτσόπουλον.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς διέποντας τὰς κοινωνίας, ὅ-
πως διορίζωσι ἀρχηγούς τῶν φυλακῶν ἀνθρώπους καὶ ὄχι τίγρεις.

Αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην θέλει φέρω πρὸς τὸν Κ. Α. Παραμυθιώ-
την δικηγόρον, τὸν ἀναλαβόντα τὴν υπεράσπισίν μου καὶ ἐνθαρρύ-
ναντά με κατὰ τὴν προφυλάκισίν μου καθὼς εὐγνωμονῶ ἐπίσης καὶ
πρὸς τοὺς ἐτέρους συνειγόρους μου Κυρίους Θεοτόκην, Κασ-
ταμωνίτην καὶ Γερακάκην καὶ εἰς ὅλον τὸν δικηγορικὸν σύλογον.

Ἐτι δὲ εὐγνωμονῶ καὶ πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κ. Α. Κασμάτην
Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, τοῦ ὁποίου δὲν θέλω λείψῃ πώποτε
προσφέρων μετὰ σεβασμοῦ τὸ ὄνομά του.

Ἐπίσης καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν Κ. Ν. Κλαδάν.

Τοὺς εὐγενεῖς Κυρίους Δικαστὰς καὶ τὸν ἀξιόμιμον Κ. Πρόεδρον

Καὶ τοὺς ἀξιότιμους Κυρίους Ἐνόρκους.

Προσφέρω δὲ τέλος τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς ὅλον τὸ κοινὸν Κερ-
κύρας, τὸ ὁποῖον πώποτε δὲν θά λησμονήσω, καὶ τῷ μυχῷ τῆς
καρδίας μου θέλω ἀνεγείρει βωμόν. . . .

Ἐν Κερκύρα, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1869.

Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΗΣ

Ἐν Κερκύρα, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1869.

Τυπογραφεὶον «Ἀθηνα»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52 Φ 7 0010

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ